तद् आरुह्य करेणुं तां सह वासवदत्तया
सायुधेन अपयातव्यं नक्तं गुप्तम् इतस् त्वया । 9
इत्यम् च महामात्रो द्विरदेङ्गितवित् तदा
मद्येन जीवतां नेयो, न एतच् चेतयते यथा । 10
पुलिन्दकस्य साध्वस् ते पार्श्वम् अग्रे च याम्य् अहं
मार्गरक्षार्थम् इत्य् उक्त्वा ययौ यौगन्धरायणः । 11
वत्सराजो ऽपि तत् सर्वं कर्तव्यं हृदये व्यधात्,
अथ वासवदत्ता सा तस्य अन्तिकम् उपाययौ । 12
ततस् तास् ताः सविश्रम्भाः कथाः कुर्वंम् तया सह
यौगन्धरायणोक्तं च तस्यै राजा शशंस सः । 13
सा च तत् प्रतिपद्य एव निश्चित्य गमनं प्रति
आनाय्य आषाढकं सज्जं हस्त्यारोहं चकार तं । 14
देवपूजापदेशेन दत्वा मद्यं मदान्वितं
सर्वाधोरणसंयुक्तं महामात्रं च सा अकरोत् । 15
ततः प्रदोषे विलसन्मेघशब्दसमाकुले
आषाढकः करेणुं तां सज्जीकृत्य आनिनाय सः । 16
सज्ज्यमाना च सा शब्दं चकार करिणी किल,
तं च हस्तिरुताभिज्ञो महामात्रो ऽत्र सो ऽशृणोत् । 17
त्रिषष्टिं योजनान्य् अद्य यास्यामि इत्य् आह हस्तिनी,
इत्य् उवाच स च उद्दाममदविस्खलिताक्षरं । 18

Digitized by Google